

- Jak słucham głosu Ojca, który mówi mi, abym słuchał Jego Syna?
- Jak angażuję się w słuchanie głosu Chrystusa, Mistrza, który mówi do mnie w Piśmie Świętym, w Liturgii, w moim bliźnim, w wydarzeniach życia, dobrych i złych?
- W jakim stopniu postrzegam adorację eucharystyczną jako idealne miejsce do realizacji naszego codziennego *przemienienia*, tak jak przedstawił je nam Założyciel?
- Czy codzienna Eucharystia jest rzeczywiście miejscem, w którym „słucham” słowa Chrystusa i Ojca, które przedłuża się i pogłębia w Wyzycie eucharystycznej i rozciąga się na każdą chwilę dnia, czyniąc moje życie prawdziwie eucharystycznym, chlebem łamanym i krwią przelewaną za innych?

6. Modlitwa

Uwielbiamy Cię, Jezu, wiekuisty Pasterzu rodzaju ludzkiego.
 Ty jesteś obecny w Eucharystii,
 aby przebywać nieustannie wśród swojej trzody.
 Ty ją karmisz, strzeżesz i prowadzisz do niebieskiej owczarni.
 Nie żyjemy samym tylko chlebem, ale Twoją nauką prawdy i miłości.
 Twoje owce słuchają Twego głosu i idą za nim z miłością.
 Zlituj się nad tymi, którzy zbłądzili i są jak owce bez pasterza
 w ciemnościach błędu i niewiedzy,
 pociągnij ich na drogę Twojej prawdy.
 Pomnóż liczbę misjonarzy,
 katechetów oraz apostołów społecznego przekazu.
 Udziel nam łaski wsłuchiwania się w Twoje słowo i miłowania go,
 aby wydało owoc w naszych sercach.
 Mów, Panie, Twój sługa Cię słucha.
 (Modlitewnik Rodziny Świętego Pawła, s. 157).

Grudzień 2024

ŻYCIE W CHRYSZTUSIE JAKO PRZEMIENIAJĄCA RELACJA

Kończymy lekturę dorocznego listu Przełożonego generalnego, przypominając, że w rzeczywistości to życie w Chrystusie jest relacją, która dokonuje transformacji. Przemienienie Jezusa uświadamia nam, jak ważne jest karmienie się Słowem Bożym, Eucharystią, praktykowanie adoracji, ponieważ tylko w ten sposób zostaniemy przemienieni jak apostołowie: „Ci, którzy przyjmują, wchodzą w tak silną relację, że zostają przemienieni na obraz Syna”. Jest to czwarta sugestia Przełożonego generalnego.

1. Z listu Przełożonego generalnego

«Ta czwarta sugestia stara się skupić na naszym życiu jako uczniów Mistrza. Jakość relacji z Jezusem wpływa również na owocność bycia apostołami. W ten sposób powracamy do tematu metamorfozy, tego procesu, który jest powołaniem świata, świata – możemy dodać w świetle Mt 17, 1-9 – w ciągłym „przemienieniu”. Synoptycy używają sugestywnego języka do opisu Przemienienia Jezusa, posługując się obrazami Jego jaśniejszego oblicza i szat białych jak światło (Mt 17, 2). Ale to głos Ojca wyjaśnia, co się dzieje i jak interpretować ten fakt... W ten sposób rozumiemy znaczenie karmienia się Słowem Bożym, Eucharystią, źródłem i szczytem życia chrześcijańskiego, życia paulińskiego. Rozumiemy znaczenie adoracji eucharystycznej. Eucharystia tworzy w nas nową mentalność; Wyzyta eucharystyczna „przemienia” nas, tak jak przebywanie z Jezusem przemieniło Dwunastu... Ci, którzy przyjmują, wchodzą w tak silną relację, że zostają przemienieni na obraz Syna... Ostatecznie, ten nasz czas „głębokiej metamorfozy” można zrozumieć tylko przez pryzmat Paschy Jezusa» (Doroczny list 2023-2024, 5.4. *Życie w Chrystusie jako przemieniająca relacja*).

2. Spotkanie ze słowem Bożym

Głos Ojca wyjaśnia wydarzenie Przemienienia trzem uczniom i nam wszystkim. To zaproszenie kierowane do nas, abyśmy żyli w ciągłym „przemienieniu”, słuchając głosu Jezusa.

«Po sześciu dniach Jezus zabrał ze sobą Piotra, Jakuba i jego brata Jana i wyprowadził ich z dala od ludzi na wysoką górę. Tam przemienił się w ich obecności, a Jego twarz zajaśniała jak słońce. Jego ubranie stało się białe jak światło. Wtedy ukazali się im Mojżesz i Eliasz, którzy z Nim rozmawiali. Piotr powiedział do Jezusa: „Panie, dobrze, że tu jesteśmy. Jeśli chcesz, postawię tutaj trzy namioty; jeden dla Ciebie, drugi dla Mojżesza, a trzeci dla Eliasza”. A gdy jeszcze to mówił, zastonił ich świetlisty obłok. Z obłoku rozległ się głos: „On jest moim Synem umiłowanym, którego sobie upodobałem. Jego słuchajcie!”» (Mt 17, 1-5).

3. Nauczanie Kościoła

W liturgii ma miejsce najdoskonalsze „słuchanie”, które prowadzi nas do prawdziwego poznania Chrystusa, które nie jest „procesem umysłowym i abstrakcyjnym”, ale możliwością dojścia do „upodobnienia się do Chrystusa”, do „stania się Nim”. Jest to ideał proponowany przez Założyciela całej Rodziny Świętego Pawła.

«Jest oczywiste, że poznanie tajemnicy Chrystusa, decydujące dla naszego życia, nie polega na umysłowym przyswojeniu idei, ale na rzeczywistym egzystencjalnym zaangażowaniu własnej osoby. W tym sensie w liturgii nie chodzi o „wiedzę”, a jej cel nie jest przede wszystkim pedagogiczny (choć ma wielką wartość pedagogiczną: por. *Sacrosanctum Concilium*, nr 33), ale jest uwielbieniem, dziękczynieniem za Paschę Syna, którego zbawcza moc dociera do naszego życia. Celebracja dotyczy rzeczywistości naszej uległości wobec działania Ducha, który w niej działa, aż do ukształtowania w nas Chrystusa (por. Ga 4, 19). Pełnią naszej formacji jest upodobnienie się do Chrystusa. Powtarzam: nie jest to kwestia mentalnego, abstrakcyjnego procesu, ale stawania się Nim. To jest cel, dla którego został dany Duch Święty, a Jego działanie ma zawsze i tylko na celu tworzenie Ciała Chrystusa». (Papież Franciszek, List apostolski *Desiderio desideravi*, nr 41).

4. Z nauczania bł. Jakuba Alberionego

Nasz Założyciel nigdy nie zmęczył się podkreśleniem, że życie członków Rodziny Świętego Pawła nabiera pełnego znaczenia i potencjału apostołskiego w takim stopniu, w jakim utożsamia się z Chrystusem.

«Jezus Prawda działa w umyśle i obdarza wiarą; Jezus Chrystus jest Drogą i działa w woli, która dostosowuje się do woli Bożej; Jezus Chrystus jest Życiem i działa w uczuciach, przynosząc życie nadprzyrodzone. Jeśli to zaszczepienie jest w pełni wspierane przez chrześcijanina, będzie on mógł powiedzieć: „*vivit vero in me Christus*”» (UPS II, 148-149).

«Środki ewangelizacji są różne, ale metoda jest jedna: dać Jezusa Chrystusa Drogę, Prawdę i Życie, aby uświęcić całego człowieka i całe społeczeństwo» (*Predicazione sulla Regina degli Apostoli*, 1955).

5. Od słowa do życia

„On jeszcze mówił...”, gdy jasny obłok zakrył ich i usłyszeli dochodzący z niego głos: „To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie. Jego słuchajcie”. Ta relacja przypomina nam obłok, który towarzyszył Izraelowi podczas exodusu, i poprzez który Bóg objawił się na górze Synaj (por. Wj 19, 16-18); obłok, w którym Mojżesz spędził czterdzieści dni (por. Wj 24, 18), obłok, który zstąpił na Namiot Spotkania (por. Wj 24, 18); obłok, który zstąpił na świątynię w dniu jej inauguracji przez Salomona (por. 2 Krn 5, 13-14).

„On jeszcze mówił...”. Głos Pana rozbrzmiewa w zwykłych okolicznościach naszego życia, dlatego musimy czuwać, aby nie pozostał niezauważony. W tym przypadku był to głos Ojca, potwierdzający, że droga, którą szedł Jezus, była właściwą drogą: paschalną drogą śmierci i zmartwychwstania, i że tą samą drogą mieli pójść uczniowie, nawet jeśli w tym momencie ta perspektywa napieśniała ich lękiem.

Jest tylko jeden sposób, aby przezwyciężyć lęk i być autentycznymi uczniami Mistrza: „słuchać Go”. A słuchamy Go przede wszystkim w Słowie i w Eucharystii: celebrowanej, adorowanej i przeżywanej. I w naszym bliźnim. Nie ma innej drogi. A jeśli próbujemy ją znaleźć, tracimy czas i energię, ryzykując utratę tożsamości i pozbawienie naszego apostołstwa treści i skuteczności.